

Absolventă a Facultății de Drept și Avocat în Baroul București din anul 2000.

Despre mine: Pe lângă avocatură, scriu și public volume de poezii. Sunt autoarea volumului de poezii "Perle", apărut la Editura Art Creativ, pe 20 aprilie 2019. Sunt coautor în volumele de poezii "Dare de seamă", "Roșu declarativ" și "Bazar de corali" apărute sub semnătura aceleiași edituri. Am publicat poezii și eseuri în diferite reviste cum ar fi: "Focul Vieții", nr.7/ august 2019, director Constantin Gherghina. "Contraste Culturale" nr.11/ 2019, redactor-șef Izabela Tănasă. "Astralis" nr.3/ 2019, director Camelia Pantazi Tudor. "Renașterea Rușățeană" din Buzău, nr.42 și nr.45/ 2019 unde am publicat poezii și eseuri, director Dumitru Istrate Rușățeanu. "Clubul Artelor Giurgiu" trimestrul IV/ 2019 și trimestrul I, nr.8/ 2020, director Gigica Pieptănaru. "Flacăra" lui Adrian Păunescu. "Amprentele Sufletului" director Constantin Nicolae Gavrilăscu. Am publicat poezii în revista "Monitorul De Poezie", ediție aniversară, în anul 2020.

Am obținut locul I, II, precum și Diploma de Excelență la concursurile de poezie organizate de "Diaspora Scrie și Prietenii", președinte Viorica Țigănescu, în anul 2020. Am obținut mențiune la Concursul de creație literară "Vara visurilor mele", organizat de revista Amurg Sentimental din București. Am primit premiul pentru debut literar cu volumul „Perle”, în luna ianuarie 2020. Tot în anul 2020, am publicat un grupaj de poezii în Literatura română contemporană apărută sub semnătura editurii Art Creativ, precum și în „Antologiile Apollon”, „Vis cu Nichita”, participând la Festivalul Internațional de Poezie "Zilele Nichita Stănescu", fiind coautor. Am publicat al doilea volum de versuri intitulat "Tăcerile mele" la editura Art Creativ, a cărui prefață aparține domnului Victor Ghe. Stan, președintele Filialei de Literatură pentru Copii și Tineret din cadrul U.S.R. București.

Lansarea a avut loc pe 24 iunie 2021 la Palatul de Justiție, în cadrul evenimentului „Ziua Avocatului Român”, ocazie cu care am primit diploma „Avocat Adriana Rușățeanu Artist” din partea ADSA România. În prezent am în lucru un volum de proză și un alt volum de poezii care așteaptă să vadă lumina tiparului.

Femeia cu perle

Adun în pumnul meu șirag de perle,
Sunt limpezi ca o lacrimă de dor,
Le tot privesc jucându-mă cu ele,
Sunt multe taine în sideful lor.
O perlă-i foarte mică și rotundă
Părea să fie o lacrimă de prunc,
În palma mea încearcă să se ascundă,
Căci este o lacrimă plânsă demult.
O alta-i roz cum este bucuria,
Sideful ei clipa-mi luminează.
Tresar căci mă cuprinde reveria,
Așternând pe fruntea mea o rază.
Mi-am amintit că eram fericită,
Că noi eram cei mai frumoși nebuni,
Chiar cerul îmi spunea că sunt iubită,
Când în privirea ta ardeau tăciuni.
O perlă este gri, cum e uitarea
În care-am aruncat ce-a fost urât,
Dezamăgirile și nepăsarea,
Lacrima pe care-am uitat s-o plâng.
O perlă este verde ca speranța

Ce s-a ivit ca o mângâiere
Să-mi binecuvânteze dimineța,
Luând din calea mea orice durere.
O perlă e de foc, cum e iubirea,
Strălucește cu lumini nestinse,
Culoarea ei îmi bucură privirea,

Căci e plină de povești nescrise.
Perlele pe care le-ascund în palmă
Sunt viața mea alcătuind o salbă.
Mătușii mele, Maria Micălăceanu,
in memoriam

Mâinile mamei

Mâinile tale sunt aripi,
Ce-n grabă fruntea-mi ating.
Mâinile tale m-alină,
Când ochii mei iarăși plâng.
De-atâtea ori pentru mine
Mâinile tale s-au frânt,
Ele vorbind pentru tine,
Când n-ai găsit vreun cuvânt.
Doar mâinile tale mai pot
Să-mi stea blânde pe frunte,
Căci mâinile tale pot tot,
Chiar să mute un munte.
Mâinile mamei bătrâne
Astăzi încă-mi sunt leagăn,
Cele mai calde din lume,
Frunții mele stau reazăm.
Să nu pleci mamă, departe
Și să mă lași pribeagă,
De tine vreau să am parte
O veșnicie-ntreagă!
Mamei mele

Veșnicia clipei

Am pus un mac de pază la fereastră
Să țină iernile cât mai departe,
Iar în albumul galben de pe masă
M-am așezat pe mine - semn de
carte.
E verde crud și cerul strălucește,
E-atâta viață-n fiecare floare,
Că de uimire sufletu-amuțește
Și frumusețea florii, azi, mă doare.
Era o lună de început de mai
Și-n pragul meu venise să răsară,
Iar în grădina, ca un colț de rai,
Se auzea un scâncet de vioară.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Se auzeau toți mugurii înflorind,
Când verdele se întorcea în
Frunze,
Toți greierii cântau abia șoptit,
Punându-mi un refren lila pe
buze.
Doar fluturii ce-au fost, mai ieri,
omidă,
Zburau în rochii albe de mătase,
Anticipând miros de aguridă
Ce toamna ce avea să intre-n case.
Miile de licurici de întreceau
Să lumineze care mai de care
Și în nopțile de mai, se străduiau,
S-aprindă-n toată lumea, felinare.
Viața însăși era la fereastra mea,
Iar eu o-mbrățișam cu o privire
Și mă tocmeam cu viața, dacă ar
vrea,
Să stea cu mine preț... de-o
nemurire.
Să fiu nemuritoare chiar și-o clipă
Și în secunda mea de veșnicie
Să zbor la tine doar cu o aripă,
Căci pe a doua, eu ți-am dat-o ție.
Și-n loc de brațe, aripile noastre
Să se atingă în grabă, cu mult dor
Ca-n zorile ce se ivesc albastre,
Să încerci să uiți că și tu ești
muritor.
Valentinei Petrescu

Autoportret

Mă-ntreabă lumea cine sunt?
Să mă descriu în trei cuvinte,
Ce rost am eu pe-acest pământ
Și ce-am să fac de-acum-nainte?
Eu m-am născut doar din iubire
Și cu iubire mă-nconjur.
Azi candidez la nemurire,
Căci nemurirea-i al meu dor.
Am părul lung și răzvrătit
Și zborul unui cal sălbatic.
În ochii mei au adormit
Strămoșii mei din neamul dacic.
Pe buze am rubin și soare
Și-mi vine zilnic să zâmbesc,
Acesta e motivul oare
De toate florile-nfloresc?
Privirea mea-i de catifea,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Iar macii îmi adorm pe frunte.
Pe unde trec în calea mea,
Toți fluturii îmi ies-nainte.
Am pasul iute și ușor,
În dansul vieții mă prind lesne.
Când mă învârt într-un picior,
Brățările-mi cântă la glezne.
Mă-mpodobesc cu flori de câmp
Și stau cu fața în lumină,
Căci sunt curată-n trup și-n gând
Și mă dezbrac de orice vină.
Din vise-mi fac aripi să zbor,
Cu fruntea mea să ating cerul,
Luceferi să îmi pun în păr,
Să îmi sporesc mai mult misterul.
Cine sunt eu? Sunt însăși viața!
Sunt Bucuria Cerului!
Lumina-mi scaldă mereu fața,
Că eu sunt fiica Domnului!

Infinitul meu

La tâmpla ta albită
De zarzării ce-au nins
Duci mâna ostenită
De viață și de plâns.
Livada troienită
În ochi ți-a adormit,
În inima-ți rănită
Durerea s-a-nvechit.
O viață porți în spate
Chiar dacă nu mai poți,
Căci le-ai putut pe toate
Cum ți-a fost scris în sorți.
Ți-s palmele muncite,
Iar trupul ți-e fragil,
Porți doruri răstignite
În ochii-ți de copil.
Te voi ascunde-n mine,
Mamă, ca pe un dor,
Să te nasc eu pe tine
Și-n veci să nu mai mori.
Iar când va fi să fie
Să vină timpul meu,
Să mă naști tu pe mine
Și tot așa mereu.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Doina Bârcă